

Jeg tror derfor, at ærede Medlemmer ville gjøre meget vel i ikke at gaa saa vidt i deres Beundring for den nævnte Tale, at de skulde mene, at de Betragtninger, som deri gjøres gjældende, skulde kunne finde Anvendelse hos os. Særlig vil jeg gjøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem efter at have sagt, at han var en Modstander af Indkomstskatten, tilføiede, at han var en Ven af den progressive Indkomstskat, saa maa jeg tilstaa, at det var høist besynderligt, thi de Anker, han havde imod Indkomstskatten, ville komme til at gjælde endog i en meget forstærket Grad mod den progressive Indkomstskat; og jeg vil endnu særlig bemærke, at dersom det ærede Medlem kan finde, at en eneste af de Bemærkninger, der i den nævnte Tale ere anførte mod Indkomstskatten, skulde gjælde mindre mod den progressive Indkomstskat, saa vil jeg give tabt. Men vil det ærede Medlem undersøge dette nøiere, vil han se, at Alt, hvad der er sagt mod Indkomstskattens Indførelse i Frankrig, vilde gjælde endnu 10 Gange stærkere mod den, dersom den var progressiv. Smidertid vil jeg i den Anledning advare det ærede Things Medlemmer imod en Slutning, som kan drages af det ærede Medlems Foredrag. Han begyndte med at sige, at han var en Modstander af Indkomstskatten, og sagde senere, at han var en Ven af den progressive Indkomstskat. Deter Noget, der har skadet os overordenlig meget under Forhandlingerne om Indkomstskatten i dette Thing, at Venner af Skatten under en vis Form eller under visse Betingelser kun ere Venner af den under disse Betingelser, idet nemlig andre Medlemmer blive Modstandere af Skattea paa disse Betingelser. Dette vil jeg gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, som i Birteligheden ere Venner af Indkomstskatten omtrent i den Form, vi nu have den, og derhos kan jeg ikke sige Andet, end at jeg tror, at vi kunne være nogenlunde tjente med den, og at de vel maa agte paa, at de ikke af disse Venner af en særegen Form af Indkomstskatten lade sig forlede til at gaa i en Retning, som vilde tilintetgjøre Skatten, at de maa vide, at Saadanne, som ere Venner af en vis Form af Indkomstskat, ere i Almindelighed Modstandere af Indkomstskatten.

Ja, mine Herrer! jeg tror altsaa tydeligt at have fremstillet mit Standpunkt for Dem i denne Sag. De ville se, at mit Forslag væsentligt gaar ud paa at klare min Stilling til Sagen. Jeg tør ikke give mit Samtykke til, at Regjeringen handler, som om der var Balance paa Finantsloven. Dersom det Forslag, som jeg har stillet, ikke bliver vedtaget, men det altsaa bliver staaende, som det staar, er den Balance, der bringes tilveie, efter min Mening kun en Skimbalance, saa at Finantsloven altsaa ikke fyldestgjør de Fordringer, der maa gjøres, naar Alt, hvad der i Dvrigt er betegnet paa Finantsloven, skal opfyldes. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af et æret Mindretal under Nr. 15, kan jeg i det Hele taget henholde mig til, hvad jeg sagde ved 2den Behandling; jeg betragter det ikke som noget heldigt Forslag, — jeg anser det for meget tvivlsomt, om det vil kunne være Finantserne til nogen Nytte, og jeg vil altsaa ikke kunne anbefale det ærede Thing at vedtage et saadant finantsielt Expedient, naar jeg ikke antager, at der er nogen alvorlig Sandsynlighed for, at det vil kunne anvendes til at hjælpe Finantserne ud over de Vanskeligheder, som maatte kunne forudses.

Schjørring: Nu kom jo egentlig Svaret paa det Spørgsmaal, som jeg forleden Dag tillod mig at rette til den ærede Indenrigsminister, men som han den Gang svarede undvigende paa. Hvis jeg ikke misforstod den ærede Finantsminister, erklærede han ligefrem, at han fandt det uforvarsomt at borttafurdere Udførelsen af Anlægget af de jydskke Jernbaner, saa længe man ikke havde Sikkerhed for, at en passende Del af de 4 Millioner, som ville medgaa til disse Anlæg, vilde indkomme i Statskassen gennem en Indkomstskat. Der er herved den lille Vanskelighed, at det er paabudt ved særlig Lov, at disse Jernbaner skulle anlægges, og at de skulle fuldføres inden en vis Tid, og der kunde altsaa reises det Spørgsmaal, om Regjeringen er berettiget til at undlade Paabegyndelsen, naar det ved Finantsloven er bestemt, at Anlægget skal paabegyndes i det paagjældende Finantsaar, og der er tilveiebragt Midler til at udrede Udgifterne,